

Erik B. Smith (S):

Hr. Arne Bjerregaard beskæftigede sig med mit indlæg, hvor jeg gav et eksempel på, at regeringen med sin politik tager fra de fattige og giver til de rige. For at tage eksemplet én gang til: en enlig forsørger med et barn på 16 år og en socialindkomst på 80.000 kr. ville miste flere tusinde kroner ved regeringens forslag, som gik ud på at afskaffe ungdomsydelsen og erstatte den med forhøjet og ekstra børnetilskud. Omvendt ville en forsørger med en socialindkomst på 170.000 kr. og et barn i samme alder ikke få nogen ungdomsydelse, men få ca. 5.000 kr. i forhøjet og ekstra børnetilskud. Det er selvfølgelig et eksempel på, at man tager fra de fattige og giver til de rige.

Hr. Arne Bjerregaards indlæg må man vel sige er udtryk for en utrolig hyklerisk holdning. Man kunne få den opfattelse, at hr. Arne Bjerregaards parti var interesseret i at lave en rimelig og retfærdig skattefordeling med vægten lagt på, at de høje indkomster kom til at betale noget mere. Det er præcis det, regeringspartierne forhindrer af al kraft, og jeg må sige, at det også er præcis det, skatteministeren, godt nok med nogle meget smukke ord, i virkeligheden står heroppe og siger.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg er godt klar over, at den taler, der spurgte mig om nogle tal, havde håbet på, at det vidste jeg ikke, for man kan næsten gå ud fra, at andre end én selv ikke ved noget.

Jeg mente, at jeg havde tallet nogenlunde i hovedet, men for en sikkerheds skyld fik jeg fat i socialministeriets redegørelse til socialudvalget, hvori man giver en række oplysninger. Derfra skal jeg citere, at der står – med formandens tilladelse – i svaret på spørgsmål 5:

»Til rest til underhold har pågældende herefter 5.170 kr. minus 791 kr.« Det er regnet ud – jeg kan selvfølgelig ikke garantere for, at det er rigtigt – til 4.379 kr., pr. dag 146 kr. Og så står der: »Det bemærkes, at hjælpen er skattefri, og at daginstitutionspadser for begge børn er helt gratis. Det tilføjes endvidere, at der efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde kan ydes en forhøjet løbende hjælp eller hjælp til enkelt-

udgifter, hvortil kommer muligheden for hjælp til børn i særlige tilfælde, jfr. et andet svar, der er givet.«

Det er det, der får mig til at sige – ikke, at det er vældig godt, det kunne vi leve for, men at der er titusinder af andre mennesker, der slider og slæber og sætter meget på spil, og de har mindre at leve for skattefrit end det, der er tale om i dette tilfælde. Det vil jeg bare gøre opmærksom på, inden man begynder at tale om almindelig og udbredt fattigdom.

Maisted (FP):

Det er jo altid vanskeligt at være taler efter hr. Erhard Jakobsen. Jeg skulle have været på for en halv times tid siden.

Der kom i hvert fald én god ting ud af dette, og det var hr. Lykketofts bemærkning om pensionsbeskatningen, en virkelig god grund til, at befolkningen kan forstå, hvorfor fremskridtspartiet selvfølgelig ikke kan stemme for finanslovsforslaget. Vi går ikke ind for at stjæle 5,5 mia kr. fra pensionisterne. Det har vi aldrig gjort. Det er en af grundene til, at fremskridtspartiet ikke kan stemme for dette finanslovsforslag.

Så sagde hr. Svend Auken i sit indlæg, at fremskridtspartiet er et uansvarligt parti. Nej, det mest uansvarlige parti, vi har set herinde, er såmænd socialdemokratiet. Hvad var det, der skete i efteråret 1982? Det var, at man pludselig måtte forelægge for dette folketing, at vi havde et underskud på nogle og firs milliarder kroner. Og vi har hørt finansministeren i går sige, at det nok ville vokse op til 95 mia kr.

Hvad gjorde socialdemokratiet? På trods af at hr. Svend Auken her har sagt, at man havde udsigt til gode internationale konjunkturer, gav man den nuværende regering den enestående chance, at man smed tøjlerne. Den eneste enestående chance, man gav den nuværende regering, var, at socialdemokratiet holdt op med at regere.

Og så kom vi selvfølgelig ind i den fase, at der skulle ske noget, efter at socialdemokratiet havde givet op; de havde hverken mod eller politisk vilje til at løse problemerne. Det er rigtigt, at der blev indgået en række aftaler imellem regeringspartierne og fremskridtspartiet. Og fremskridtspartiet har været en loyal samarbejdspartner såvel i efterå-